

ใบงานที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง “ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด” แล้วเขียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนดให้

๑. นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดจึงไม่ควรนำเด็กอ่อนไปวัด

.....
.....
.....

๒. นักเรียนคิดว่าการขับรถเข้าไปในบริเวณวัดควรปฏิบัติตนอย่างไร

.....
.....
.....

๓. อาหารที่เหมาะสมสำหรับการนำไปถวายพระภิกษุสงฆ์นั้นควรเป็นอาหารประเภทใด และมีอาหารประเภทใดบ้างที่เป็นที่ต้องห้าม

.....
.....
.....

๔. นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดต้องศึกษาเรื่องระเบียบในการไปวัด

.....
.....
.....

๕. นักเรียนคิดว่าคำว่า “จึงควรตัดเรื่องปฐมแต่งกิเลสเหล่านี้ออกไปเสียก่อน” มีความหมายอย่างไร

.....
.....
.....

บทอ่าน เรื่อง ระเบียบปฏิบัติในการไปวัด

หน้าที่อย่างหนึ่งของชาวพุทธที่ดี คือ การเรียนรู้วิธีปฏิบัติในการไปวัดเพื่อจะได้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. การแต่งกายไปวัด

ผู้ไปวัดควรใช้เสื้อผ้าสีอ่อน ๆ หากมีลายควรเป็นลายเรียบ ๆ เนื้อผ้าไม่ควรโปร่งบางจนเกินไป เสื้อผ้าไม่ควรหลวมหรือรัดรูปจนเกินไป เพื่อความสะดวกในการกราบไหว้พระและนั่งสมาธิ ผู้หญิงควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ไม่ควรสวมเครื่องประดับ ไม่ควรใช้เครื่องสำอางเพื่อแต่งหน้า เขียนคิ้ว ทาปาก ทาเล็บจนเกินงาม ตลอดจนไม่ควรใส่น้ำหอมมากจนเกินไป

เหตุที่ควรปฏิบัติเช่นนี้เพราะวัดเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม คนไปวัดเพื่อทำบุญ ทำจิตใจให้สงบจึงควรตัดเรื่องปรุงแต่งกิเลสเหล่านี้ออกไปเสียก่อน

๒. การพาเด็กหรือบุคคลอื่น ๆ ไปวัด

การพาเด็กไปวัดเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก เพราะทำให้เด็กได้ใกล้ชิดพระพุทธศาสนา ตั้งอยู่ในวัยอันสมควร แต่มีข้อระวังคือ อย่างนำเด็กอ่อนไปวัดโดยไม่จำเป็น

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำบุคคลอื่น ๆ เช่น พนักงานขับรถหรือคนรับใช้ไปวัดด้วย ก็ควรเปิดโอกาสให้เขาได้ร่วมทำบุญด้วย และกวาดขันเรื่องกิริยามารยาทและการแต่งกาย การขับรถเข้าไปในบริเวณวัด ควรระมัดระวังในเรื่องการใช้แตร การเร่งเครื่องยนต์เสียงดัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่พระกำลังสวด และการจอดรถก็ควรจอดให้เป็นระเบียบในสถานที่ที่ทางวัดได้กำหนดไว้

๓. การเตรียมอาหารไปวัด

อาหารที่เหมาะสมสำหรับการนำถวายพระภิกษุ นั้น ควรเป็นอาหารที่เรารับประทานกันทั่วไป คือ ปรุงจากพืช ผัก หรือเนื้อสัตว์ที่มีขายอยู่ในท้องตลาด แต่ควรระมัดระวังอาหารที่ปรุงด้วยเนื้อสัตว์ที่เป็นที่ต้องห้ามสำหรับพระภิกษุ อันได้แก่ เนื้อมนุษย์ เนื้อช้าง เนื้อม้า เนื้อสุนัข เนื้องู เนื้อราชสีห์ เนื้อเสือโคร่ง เนื้อเสือเหลือง เนื้อเสือดาว และเนื้อหมี

อาหารที่ปรุงจากเนื้อดิบ ๆ เลือดดิบ ๆ เช่น ปลาดิบ กุ้งดิบ ฯลฯ ไม่ควรนำไปถวายพระภิกษุสงฆ์ ควรทำให้สุกด้วยไฟ นอกจากนั้น ไม่ควรนำอาหารที่ปรุงด้วยสุราที่มีสีหรือกลิ่นหรือรสปรากฏชัดไปถวายพระภิกษุสงฆ์ และอย่าฆ่าสัตว์โดยจำเพาะเจาะจงว่าจะนำเนื้อนั้นไปทำอาหารถวายแด่พระภิกษุสงฆ์